

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"15" червня 2010 р.

справа № 2а-2952/09/0870

Колегія суддів Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду у складі: головуючого судді: Уханенка С.А.

суддів: Сафронової С.В. Поплавського В.Ю.

при секретарі судового засідання: Близнюк Т.Л.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Дніпропетровську апеляційну скаргу ОСОБА_1 на постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 24 вересня 2009 р. по справі № 2а-2952/09/0870 за позовом ОСОБА_1 до Держави України в особі Президента України про спонукання до вчинення дій, -

в с т а н о в и л а :

В квітні 2008 року позивач звернувся до суду з адміністративним позовом, в якому просив надати йому статус особи без громадянства, звільнити його від громадянства України та прийняти рішення про надання права на проживання. Постановою Запорізького окружного адміністративного суду від 24 вересня 2009 року в задоволенні позовних вимог відмовлено в повному обсязі.

Не погодившись з постановою суду позивач подав апеляційну скаргу, в якій просив скасувати постанову суду як таку, що винесена з порушенням норм матеріального та процесуального права, а також неповно з'ясовані всі обставини справи, та прийняти нову, якою задовольнити його позовні вимоги.

Перевіривши законність та обґрунтованість постанови суду в межах доводів апеляційної скарги та заявлених вимог, дослідивши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено та матеріалами справи підтверджено, що ОСОБА_1 постійно проживає на Україні з 1986 р. та зареєстрований за адресою: ІНФОРМАЦІЯ_1, з 03.07.1986 р. був зареєстрований за адресою: ІНФОРМАЦІЯ_2. Після розпаду СРСР та утворення незалежної держави - Україна в 1991 р. позивач за своїм власним бажанням зберіг паспорт громадянина СРСР до теперішнього часу, не скориставшись правом обміну старого паспорта СРСР на отримання нового паспорта громадянина України. Після досягнення позивачем пенсійного віку у 2006 році він звернувся до органів пенсійного Фонду м. Запоріжжя з питанням оформлення та отримання пенсії за віком, але отримав відмову у зв'язку з відсутністю у нього паспорта громадянина України.

Статтею 4 Конституції України передбачено, що в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом. Згідно з п. 3 ст. 2 Закону України «Про громадянство України», одним із принципів законодавства України про громадянство є неможливість позбавлення громадянина України громадянства України.

Згідно ст. 2 Закону України «Про громадянство України» від 18.01.2001 року зі змінами, громадянами України є: усі громадяни колишнього СРСР, які на момент проголошення незалежності України 24.08.1991 року постійно проживали на території України, особи, які на момент набрання чинності Законом України "Про громадянство України" (13 листопада 1991 року)

постійно проживали в Україні, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних чи інших ознак, і які не є громадянами інших держав.

Таким чином, аналіз зазначеної норми свідчить, що у зв'язку з розпадом країни СРСР та утворення нової суверенної держави Україна, Законом визначений порядок набуття громадянства без додаткових дій з боку особи, що проживала на той час на території України, у зв'язку з чим посилення позивача що ним не вчинялися дії, направленні на набуття громадянства є безпідставними.

З матеріалів справи та пояснень позивача останній у визначені Законом періоди часу постійно проживав на території України.

Таким чином, колегія суддів приходять до висновку, що позивач є громадянином України, але документ, який підтверджує громадянство України у позивача відсутній у зв'язку з його небажанням отримати такий документ.

Відповідно до положень ст. 10 Закону України «Про громадянство України» особами без громадянства є особи, які проживають на території України і не є громадянами України та не мають доказів своєї належності до громадянства іноземної держави.

Згідно з п. 1 ст. 17 Закону України «Про громадянство України», підставами для припинення громадянства України, поряд з іншими, є: вихід з громадянства України, втрата громадянства України.

У відповідності до ч. 1 ст. 18 Закону України «Про громадянство України», громадянин України, який відповідно до чинного законодавства України є таким, що постійно проживає за кордоном, може вийти з громадянства України за його клопотанням. Вихід з громадянства України допускається, якщо особа набула громадянство іншої держави або отримала документ, виданий уповноваженими органами іншої держави, про те, що громадянин України набуде її громадянство, якщо вийде з громадянства України. Датою припинення громадянства України у вказаних випадках є дата видання відповідного Указу Президента України. Як вже встановлено в судовому засіданні, позивач не має бажання стати громадянином будь-якої іншої держави, не вчинив жодних дій, направлених на припинення громадянства України та регламентованих Законом, а бажає і надалі проживати на Україні.

Оскільки позивачем не вчинялися дії щодо не прийняття громадянства України на час його набуття, не подавалися заяви щодо виходу з громадянства України колегія суддів вважає висновок суду першої інстанції про відмову в задоволенні позовних вимог обґрунтованим.

Крім того, згідно з положеннями ст. 19 Закону України «Про громадянство України» у виході з громадянства України може бути відмовлено, якщо особа, яка порушила клопотання про вихід, якщо вихід з громадянства призведе до статусу особи без громадянства.

За таких обставин колегія суддів вважає, що доводи апеляційної скарги не спростовують висновків суду першої інстанції, а тому підстави для скасування постанови суду відсутні.

Керуючись ст. ст. 198, 200, 205, 206 КАС України, колегія суддів, -

У Х В А Л и л а :

Апеляційну скаргу ОСОБА_1 - залишити без задоволення.

Постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 24 вересня 2009 року залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена протягом одного місяця шляхом подачі касаційної скарги до Вищого адміністративного суду України.

Повний текст ухвали виготовлений 02.07.2010 року.

Головуючий:
Уханенко
Судді:
Поплавський

С.А.

В.Ю.

ОСОБА_2

